

der er diskussion om, hvad linjen skal være, især hos Socialdemokraterne, og det fører mig over til de emner, fru Lotte Bundsgaard nævnte i sin ordførertale.

Som det allerførste nævnte fru Lotte Bundsgaard behovet for en bedre integration og understregede, at det er vigtigt, at de unge får en uddannelse. Så står man tilbage og undrer sig over, hvorfor Socialdemokraterne forlod forliget om netop integration, som resulterede i den integrationsaftale, der om noget tager fat på problemerne på området gennem en forstærket beskæftigelsesindsats, en massiv indsats for at sikre, at de unge får en uddannelse, en indsats over for problemerne i de socialt belastede områder, en række initiativer til at løse ghettoproblemerne og understregningen af forældreansvaret – altså alle de ting, der netop er brug for, når vi skal sikre en bedre integration. Det virker ærligt talt lidt svagt at pege på manglende integration som det store problem, når man samtidig slet ikke vil tage noget ansvar for indsatsen på området.

Med hensyn til at alle unge skal have en uddannelse, har vi taget fat på det med nye indgange til at få en uddannelse: mesterlære, bedre vejledning, traineeordninger m.v. Vi har sat os det klare mål, at i 2015 skal 95 pct. af de unge have en ungdomsuddannelse, så om noget er der altså også her et eksempel på, at vi tager konkret fat på de problemer, der er.

Fru Lotte Bundsgaard nævnte boligområdet, og at også lejerne skal tilgodeses, men igen har vi her et område, hvor Socialdemokraterne har meldt sig fuldstændig ud. Man forlod forhandlingerne om boligaftalen midt i forløbet, og det til trods for at vi om noget har sørget for at tilgode lejerne ved renovering af den eksisterende boligmasse, en massiv indsats i ghettoområderne og nybyggeri.

Hvis der er nogen, der står svagt, er det dem, der mangler en bolig. Det var Socialdemokraterne enige i 2002, da vi indgik en boligaftale og bl.a. havde fokus på renovering og nybyggeri. Dengang syntes Socialdemokraterne, det var vigtigt at få bygget nyt til de mange, der stod og manglede en bolig, men jeg kan forstå, at det synspunkt har Socialdemokraterne forladt, for hvis vi ser på den model, der blev indgået aftale om i 2002, er det stort set den, der bliver videreført i den nye aftale.

Jeg er enig i, at der er sociale problemer i Danmark, men forskellen er, at der nu er en regering og et folketingsflertal, der gør noget for

at løse problemerne og sætter konkret ind. Vi har gjort det ved for første gang at lave en egentlig strategi for de udsatte grupper med et fælles ansvar, vi har gjort en masse tiltag sammen med satspuljepartierne og på finansloven, og vi har netop præsenteret en meget ambitiøs plan for, hvordan vi bedre kan bryde den negative sociale arv. Der bliver altså taget fat på problemfelterne.

Jeg kan forstå af debatten om Socialdemokraternes skattepolitik, at vi skal vente i spænding en tre ugers tid endnu for at få en afklaring af, hvad det egentlig er, Socialdemokraterne vil på det område.

Kl. 18.05

Fru Lissa Mathiasen spurgte fru Pia Kristensen, tror jeg det var, om tingene ikke skulle gøres anderledes end de initiativer, vi har lanceret. Det ville jo være interessant, hvis Socialdemokraterne havde nogle bud på, hvad de selv vil gøre anderledes, men der kom jo overhovedet ikke nogen forslag til, hvad der skal gøres anderledes, fra fru Lotte Bundsgaards side. Det hænger måske sammen med hr. Henrik Sass Larsens udtalelser til dagens presse om, at lige nu er der slet ingen ledige politiske projekter til Socialdemokraterne, og at man noterer sig, at vi faktisk har en regering, der tager hånd om de opgaver og de udfordringer, der er.

Det har fyldt rigtig meget i debatten, at der er partier i Folketinget, der er utilfredse med loftet over kontanthjælpen, og ønsker, at det bliver fjernet. Jeg synes ellers, jeg gik meget offensivt til værks i min besvarelse med hensyn til de mange myter, der er om betydningen af loftet over kontanthjælpen, men det er helt tydeligt, at der bliver blandet meget sammen, og at loftet får skyld for noget, som loftet ikke er skyld i.

Der er ingen tvivl om regeringens linje. Der skal være en økonomisk forskel mellem at være på passiv forsørgelse og være i beskæftigelse, og det står vi ved. Det, der er vigtigt, er at finde ud af, hvad der hindrer folk i at komme i beskæftigelse, hvilke sociale problemer de tumler med, og som gør, at det er vanskeligt for dem at komme ud på arbejdsmarkedet. Jeg refererede bl.a. til undersøgelsen vedrørende de svageste i lavindkomstgrupperne, som viste, at det bl.a. er misbrugsproblemer, manglende sociale netværk og gældsproblemer, som står i vejen for, at folk kan ændre deres situation, og vi sætter netop ind på at fjerne de problemer for at give folk den støtte og den hjælp, de har brug for, hvis de skal kunne komme ud på arbejdsmarkedet. Hvis der er noget, der skaber ulighed, er det jo at fast-